

Bijbels perspectief

Woord van de week

Ezechiël 37:9

*Profeteer tot de geest, profeteer, mensenkind, en zeg tot de geest:
zo zegt de Here Here:*

kom van de vier windstreken, o geest, en blaas in deze gedoden, zodat zij herleven.

Wie kent dit gedeelte uit Ezechiël niet! Een gedeelte dat nog op vervulling wacht voor wat Israël aangaat. De terugkeer van Joden van over heel de wereld naar het beloofde land is inmiddels al jaren in volle gang. Het profetisch Woord toont hierin haar betrouwbaarheid en onderstreept meer dan ooit het gegeven dat wij leven in het laatst der dagen. Het is bemoedigend om te zien dat het overgrote deel van de christenheid haar ogen geopend heeft gekregen voor Gods beloften ten aanzien van zijn volk en de zogenoemde vervangingsleer haar betekenis zo goed als verloren heeft. Het is alleen betreurenswaardig dat dit alles voor velen aanleiding is het begrip ‘Gods volk’ te verengen door eenzijdig de focus op Israël te leggen. Ofwel, de balans lijkt van vervangingsleer door te slaan naar een on-Bijbels verheerlijken van Israël. In al dit eindtijd enthousiasme klinken helaas talloze geluiden die niet met Gods Woord te rijmen zijn. Gebrek aan kennis van Gods Woord op met name evangelische erf lijkt zich hier te wreken. Hoe triest te stoten op bijvoorbeeld de idee dat aan het huidige Israël de boodschap van het evangelie van het Koninkrijk niet verkondigd zou behoeven te worden...! Juist de vervulling van het profetisch Woord zou daartoe moeten aansporen en zeker tot het gebed dat Gods Geest over het Joodse volk vaardig mag worden! Ook dat valt onder de noemer Pinksteren: ‘want voor u is de belofte...’!

Een en ander bevestigt de dringende noodzaak dat Gods Geest wordt uitge-stort over *héél* Gods volk, Joden en christenen! Te veel christenen ontbreekt het, naast visie op Gods Woord, aan olie in de kruik en dat ondanks een uitzien naar de wederkomst en een bezoek aan Pinksterconferenties als Opwekking e.d.!

We moeten, kijkend naar de gemeente, vaststellen dat ook op haar het begrip ‘dorre doodsbeenderen’ van toepassing blijkt te zijn. Wordt dit in onze tijd niet expliciet duidelijk in hoe de gemeente omgaat met God en diens Woord? Wordt bij haar ook niet schrijnend het gebrek aan onderscheid van geesten duidelijk? Bovendien, moet niet worden toegegeven dat het algemeen geestelijk klimaat binnen de gemeente vergelijkbaar is aan dat van bijvoorbeeld de tijd van Eli - ‘...het woord des Heren was schaars en gezichten waren niet talrijk’ (1 Sam. 3:1)? Kortom, laat Pinksteren ons dit keer meer dan ooit aanzetten om ons verlangend uit te strekken naar de volheid van Gods Geest met alles wat dat vraagt en inhoudt en laat ons gebed tegelijk uitgaan naar het Joodse volk, dat ook over haar Gods Geest in al zijn kracht en macht vaardig wordt: *kom van de vier windstreken, o geest, en blaas...!*

Gebed

God en Vader wij bidden U in Jezus Naam Uw Geest uit te storten over *héél* Uw volk, christenheid en Joodse volk! Blaas leven in de dorre doodsbeenderen en vervul ook hierin het profetisch Woord opdat Uw volk klaar is om U in Jezus Christus te ontmoeten. Neem ons, breek ons, vul ons! Wij zegenen Uw volk in Jezus Naam. Amen.